ODLUKE

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2022/895

od 24. svibnja 2022.

o odobravanju otvaranja pregovora u ime Europske unije o sveobuhvatnoj međunarodnoj konvenciji o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 82. stavke 1. i 2. i članak 83. stavak 1. u vezi s člankom 218. stavcima 3. i 4.,

uzimajući u obzir preporuku Europske komisije,

budući da:

(1) Opća skupština Ujedinjenih naroda donijela je 27. prosinca 2019. Rezoluciju 74/247 o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe, čime je odlučila osnovati *ad hoc* međuvladin stručni odbor otvorenog tipa koji bi predstavljao sve regije radi izrade sveobuhvatne međunarodne konvencije o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe.

(2) Unija je već donijela pravila kojima su obuhvaćeni neki, ali ne i svi elementi koji se vjerojatno razmatraju za uključivanje u sveobuhvatnu međunarodnu konvenciju o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe. Ta pravila posebno uključuju instrumente u vezi s kaznenim materijalnim pravom ([1]), policijskom i pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima ([2]) te minimalnim standardima

([1]) Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011., str. 1.).; Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14.8.2013., str. 8.).; Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123, 10.5.2019., str. 18.).

([2]) Akt Vijeća od 29. svibnja 2000. kojim se u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji donosi Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije (SL C 197, 12.7.2000., str. 1.); Uredba (EU) 2018/1727 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o Agenciji Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) te zamjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2002/187/PUP (SL L 295, 21.11.2018., str. 138.); Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.); Okvirna odluka Vijeća 2002/465/PUP od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražnim timovima (SL L 162, 20.6.2002., str. 1.); Okvirna odluka Vijeća 2009/948/PUP od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (SL L 328, 15.12.2009., str. 42.); Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014., str. 1.).

postupovnih prava ([3]), kao i u vezi sa zaštitom podataka i privatnosti ([4]). Osim toga, s obzirom na to da su u dodatnim povezanim područjima već podneseni zakonodavni prijedlozi te da se o njima već raspravljalo, te bi prijedloge također trebalo uzeti u obzir u mjeri u kojoj je njihov cilj ojačati djelotvornost pravnog okvira Unije.

(3) Stoga sveobuhvatna međunarodna konvencija o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe može utjecati na određena pravila Unije ili izmijeniti njihovo područje primjene.

(4) Kako bi se zaštitila cjelovitost prava Unije i osiguralo da pravila međunarodnog prava i prava Unije ostanu dosljedna, potrebno je da Komisija, uz države članice, u pogledu pitanja koja su u nadležnosti Unije, kako su utvrđena u Ugovorima, i u vezi s kojima je Unija donijela pravila, sudjeluje u pregovorima o sveobuhvatnoj međunarodnoj konvenciji o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe.

(5) Vijeće je 22. ožujka 2021. usvojilo zaključke o Strategiji EU-a za kibersigurnost za digitalno desetljeće. U njima je Vijeće podsjetilo na činjenicu da bi nekoliko aspekata pregovora o sveobuhvatnoj međunarodnoj konvenciji o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe moglo biti povezano sa zajedničkom vanjskom i sigurnosnom politikom, naglašavajući da ono „podupire i promiče Budimpeštansku konvenciju o kiberkriminalitetu i tekući rad na Drugom dodatnom protokolu toj konvenciji. Osim toga, nastavlja sudjelovati u multilateralnim razmjenama u području kiberkriminaliteta, među ostalim u postupcima povezanima s Vijećem Europe, Uredom Ujedinjenih naroda za droge i kriminal (UNODC) i Komisijom za sprečavanje kriminala i kazneno pravosuđe (CCPCJ), kako bi se osigurala pojačana međunarodna suradnja u borbi protiv kiberkriminaliteta, uključujući razmjenu najboljih praksi i tehničkog znanja te podupiranje izgradnje kapaciteta, uz istodobno poštovanje, promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.”

(6) Ovom se Odlukom ne bi trebali dovoditi u pitanje podjela nadležnosti između Unije i njezinih država članica kako je utvrđena u Ugovorima, sudjelovanje država članica u pregovorima o sveobuhvatnoj međunarodnoj konvenciji o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe ni bilo koja naknadna odluka o sklapanju, potpisivanju ili ratificiranju takve konvencije.

(7) Pregovaračke smjernice navedene u dodatku ovoj Odluci upućene su Komisiji, a ovisno o tijeku pregovora prema potrebi se mogu revidirati i dodatno razraditi.

(8) U skladu s načelom lojalne suradnje Komisija i države članice trebale bi blisko surađivati tijekom pregovaračkog procesa, među ostalim održavanjem redovitih kontakata sa stručnjacima iz država članica i predstavnicima u New Yorku i Beču.

([3]) Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1.); Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1.); Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013., str. 1.); Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11.2016., str. 1.); Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima (SL L 132, 21.5.2016., str. 1.); Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11.3.2016., str. 1.).

([4]) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.); Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.); Direktiva 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnim uslugama i pravima korisnika s obzirom na elektroničke komunikacijske mreže i usluge, Direktive 2002/58/EZ o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u sektoru elektroničkih podataka i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (SL L 337, 18.12.2009., str. 11.).

(9) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća te je on dao mišljenje 18. svibnja 2022. ([5]).

(10) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji (UEU) i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU), i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

(11) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

1. Komisiju se ovlašćuje za otvaranje pregovora u ime Unije, u pogledu pitanja koja su u nadležnosti Unije, kako su utvrđena u Ugovorima, i u vezi s kojima je Unija donijela pravila, o sveobuhvatnoj međunarodnoj konvenciji o borbi protiv uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija u kriminalne svrhe.

2. Pregovori se vode na temelju pregovaračkih smjernica Vijeća koje su navedene u dodatku ovoj Odluci, a one se ovisno o tijeku pregovora prema potrebi mogu revidirati i dodatno razraditi.

Članak 2.

Pregovori se vode uz savjetovanje s Radnom skupinom za pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, koja se određuje kao posebni odbor u smislu članka 218. stavka 4. UFEU-a.

Komisija redovito izvješćuje posebni odbor iz prvog stavka o koracima koji su poduzeti na temelju ove Odluke i redovito se s njime savjetuje.

Kad god to Vijeće zatraži, Komisija ga izvješćuje o vođenju i ishodu pregovora, među ostalim u pisanom obliku.

U onoj mjeri u kojoj je predmet pregovora u nadležnosti i Unije i njezinih država članica, Komisija i države članice blisko surađuju tijekom pregovaračkog procesa, s ciljem osiguravanja jedinstva u međunarodnom predstavljanju Unije i njezinih država članica.

Članak 3.

Ova Odluka i njezin dodatak objavljuju se odmah nakon njihova donošenja.

Članak 4.

Ova je Odluka upućena Komisiji.

([5]) Mišljenje od 18. svibnja 2022. (još nije objavljeno u Službenom listu).

Sastavljeno u Bruxellesu 24. svibnja 2022.

Za Vijeće
Predsjednik
B. LE MAIRE

DOPUNA

SMJERNICE ZA PREGOVORE O SVEOBUHVATNOJ MEĐUNARODNOJ KONVENCIJI O BORBI PROTIV UPORABE INFORMACIJSKIH I KOMUNIKACIJSKIH TEHNOLOGIJA U KRIMINALNE SVRHE

Kad je riječ o procesu pregovora, Unija bi trebala nastojati postići sljedeće:

1. Pregovarački proces mora biti otvoren, uključiv i transparentan te se temeljiti na suradnji u dobroj vjeri.

2. U pregovaračkom procesu omogućuje se smisleno sudjelovanje svih relevantnih dionika, uključujući predstavnike civilnog društva, privatni sektor, akademsku zajednicu i nevladine organizacije.

3. Doprinosi svih država članica Ujedinjenih naroda razmatraju se na ravnopravnoj osnovi kako bi se osigurao uključiv proces.

4. Pregovarački proces temelji se na djelotvornom i realističnom programu rada.

Kad je riječ o općim ciljevima pregovora, Unija bi trebala nastojati postići sljedeće:

5. Uz osiguravanje visoke razine zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda, Konvencija tijelima kaznenog progona i pravosudnim tijelima služi kao djelotvoran instrument u globalnoj borbi protiv kiberkriminaliteta, u cilju promicanja i jačanja mjera za učinkovitije i djelotvornije sprečavanje i suzbijanje kiberkriminaliteta, promicanja i olakšavanja međunarodne suradnje, osiguravanja visoke razine zaštite prava žrtava te podupiranja izgradnje kapaciteta i tehničke pomoći u borbi protiv kiberkriminaliteta.

6. U potpunosti se uzima u obzir postojeći okvir provjerenih međunarodnih i regionalnih instrumenata i nastojanja, kako je navedeno u rezolucijama Opće skupštine Ujedinjenih naroda 74/247 i 75/282. Stoga je Konvencija kompatibilna s postojećim međunarodnim instrumentima, posebno s Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta iz 2000. i njezinim protokolima, Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv korupcije iz 2003., Budimpeštanskom konvencijom Vijeća Europe o kiberkriminalitetu iz 2001. i njezinim protokolima, ali i drugim relevantnim međunarodnim i regionalnim instrumentima, posebno onima koji se odnose na zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Konvencijom se izbjegava bilo kakav utjecaj na njihovu primjenu ili na daljnje pristupanje bilo koje zemlje tim postojećim instrumentima te se, u mjeri u kojoj je to moguće, izbjegava nepotrebno udvostručavanje.

7. U potpunosti se moraju uzeti u obzir rad i rezultati međuvladine stručne skupine otvorenog tipa u pogledu provedbe sveobuhvatne studije o kiberkriminalitetu kako je dogovorena Rezolucijom 75/282 Opće skupštine Ujedinjenih naroda.

8. Odredbama Konvencije postiže se najviša moguća razina zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda. Države članice EU-a trebale bi moći poštovati međunarodno pravo i pravo EU-a, uključujući temeljna prava, slobode i opća načela prava EU-a kako su utvrđeni u Ugovorima Europske unije i Povelji o temeljnim pravima. Odredbe Konvencije usto bi trebale biti u skladu s međunarodnim trgovinskim obvezama EU-a i njegovih država članica.

Kad je riječ o sadržaju pregovora, Unija bi trebala nastojati postići sljedeće:

9. Konvencijom se predviđaju definicije kaznenih djela koja je moguće počiniti samo uporabom računalnih sustava.

10. Pod uvjetom da su zajamčeni dostatni uvjeti i zaštitne mjere te odgovarajuća zaštita ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao iznimka od načela iz točke 9., Konvencijom bi se mogle predvidjeti definicije kaznenih djela koja se mogu počiniti bez uporabe računalnih sustava, ali koja se u određenim okolnostima mogu omogućiti uporabom računalnih sustava, ali samo u slučajevima kada se uključivanjem računalnih sustava bitno mijenjaju značajke ili učinak tih kaznenih djela.

11. Kaznena djela moraju biti jasno i usko definirana na tehnološki neutralan način. Definicije su usklađene s onima iz drugih relevantnih međunarodnih ili regionalnih konvencija, posebno u području kiberkriminaliteta, te s međunarodnim standardima u području ljudskih prava i temeljnih sloboda.

12. Konvencijom se predviđaju pravila o pomaganju u počinjenju takvih kaznenih djela i poticanju na njih i, prema potrebi, o pokušaju njihova počinjenja, o odgovornosti fizičkih i pravnih osoba za takva kaznena djela, o pravilima o uspostavi nadležnosti za takva kaznena djela te o djelotvornim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama i mjerama u vezi s takvim kaznenim djelima koje su u skladu s drugim relevantnim međunarodnim ili regionalnim konvencijama, posebno u području organiziranog kriminala ili kiberkriminaliteta, te s međunarodnim standardima u području ljudskih prava.

13. Konvencijom se predviđaju mjere u kaznenom postupku kojima se tijelima omogućuje djelotvorna istraga kiberkriminaliteta, što bi, pod uvjetom da su predviđene dostatne zaštitne mjere, moglo uključivati mjere za čuvanje ili pribavljanje elektroničkih dokaza o bilo kojem kaznenom djelu u okviru kaznene istrage ili postupka i, kada usto postoji dokazana potreba i dodana vrijednost, mjere za zamrzavanje i oduzimanje imovinske koristi ostvarene takvim kaznenim djelima, uzimajući u obzir načela proporcionalnosti, zakonitosti i nužnosti, zaštitu prava u vezi s poštovanjem privatnosti i zaštitu osobnih podataka.

14. Navedene mjere u kaznenom postupku nisu u suprotnosti s drugim relevantnim međunarodnim ili regionalnim konvencijama, posebno u području organiziranog kriminala ili kiberkriminaliteta, te su one usklađene s takvim konvencijama i međunarodnim standardima u području ljudskih prava i temeljnih sloboda.

15. Postupovne mjere za čuvanje ili pribavljanje elektroničkih dokaza sadržavaju jasnu i usku definiciju vrste obuhvaćenih podataka. Postupovnim mjerama za suradnju sa subjektima iz privatnog sektora osigurava se da je opterećenje takvih subjekata razmjerno i da subjekti iz privatnog sektora u potpunosti poštuju zakone za zaštitu ljudskih prava njihovih korisnika. Konvencijom se pružateljima usluga na internetu (npr. pružateljima usluga pristupa internetu) mora dati pravna jasnoća u njihovoj interakciji s tijelima kaznenog progona država stranaka Konvencije. Postupovne mjere za uklanjanje nezakonitog sadržaja odnose se samo na nezakoniti sadržaj koji je dovoljno precizno i usko definiran u Konvenciji.

16. Konvencijom se predviđaju mjere suradnje kojima se tijelima u različitim državama koje su stranke instrumenta omogućuje djelotvorna suradnja putem uzajamne pravne pomoći, među ostalim uspostavom kontaktnih točaka, u svrhu kaznenih istraga ili postupaka u vezi s kaznenim djelima definiranima u instrumentu. Njome bi se također mogle predvidjeti takve mjere suradnje u svrhu čuvanja ili pribavljanja elektroničkih dokaza o bilo kojem kaznenom djelu u okviru kaznene istrage ili postupka, pod uvjetom da te mjere podliježu dostatnim uvjetima i zaštitnim mjerama u skladu s nacionalnim pravom država, kojima se osigurava odgovarajuća zaštita ljudskih prava i temeljnih sloboda.

17. Te su mjere suradnje usklađene s drugim relevantnim međunarodnim ili regionalnim konvencijama, posebno u području organiziranog kriminala ili kiberkriminaliteta, i nisu u suprotnosti s takvim konvencijama, međunarodnim standardima u području ljudskih prava i temeljnih sloboda.

18. Mjere suradnje podliježu uvjetima predviđenima pravom stranke kojoj je zahtjev podnesen i njima se predviđaju široki razlozi za odbijanje u cilju zaštite temeljnih prava, uključujući pravo na zaštitu osobnih podataka, među ostalim u kontekstu prijenosa osobnih podataka te postojanje dvostruke kažnjivosti.

19. Konvencijom se predviđaju strogi uvjeti i jake zaštitne mjere kako bi se osiguralo da države članice EU-a mogu poštovati i štititi temeljna prava, slobode i opća načela prava EU-a kako su utvrđena u Ugovorima Europske unije i Povelji o temeljnim pravima, osobito načela proporcionalnosti, zakonitosti i nužnosti u vezi s kaznenim djelima i sankcijama, postupovna jamstva i prava, pravo na djelotvornu sudsku zaštitu, pretpostavku nedužnosti, pravo na pošteno suđenje i pravo osoba na obranu u kaznenom postupku, pravo da se osobi u kaznenom postupku dvaput ne sudi ili da ne bude dvaput kažnjena za isto kazneno djelo, kao i pravo na privatnost, pravo na zaštitu osobnih podataka i elektroničkih komunikacijskih podataka pri obradi takvih podataka, uključujući za prijenose tijelima u zemljama izvan Europske unije, te pravo na slobodu izražavanja i informiranja. Konvencijom se posebno osigurava da države članice EU-a mogu ispuniti zahtjeve za međunarodne prijenose osobnih podataka u smislu Direktive (EU) 2016/680, Uredbe (EU) 2016/679 i Direktive 2002/58/EZ. Uvjetima i zaštitnim mjerama usto se štite ljudska prava i temeljne slobode u skladu s međunarodnim standardima ljudskih prava. To se odnosi na cijelu Konvenciju, uključujući postupovne mjere i mjere suradnje, među ostalim one koje mogu znatno utjecati na prava pojedinaca.

20. Konvencija je osnova za dobrovoljne mjere izgradnje kapaciteta kako bi se zemljama pružila potpora u njihovoj provedbi djelotvornih istraga i postupaka povezanih s kiberkriminalitetom te za pribavljanje elektroničkih dokaza za istrage i postupke u vezi s drugim kaznenim djelima, među ostalim putem tehničke pomoći i osposobljavanja. Ured UN-a za droge i kriminal (UNODC) ima jasno opisanu ulogu u provedbi takvih mjera.

21. Konvencijom se osigurava da žrtve kiberkriminaliteta dobiju odgovarajuću pomoć, potporu, zaštitu i pristup naknadi.

22. Konvencija je osnova za praktične mjere za sprečavanje kiberkriminaliteta koje su jasno definirane i strogo ograničene te se razlikuju od mjera u kaznenom postupku koje bi mogle zadirati u prava i slobode pojedinaca ili pravnih osoba.

Kad je riječ o funkcioniranju Konvencije, Unija bi trebala nastojati postići sljedeće:

23. Konvencijom se zadržavaju postojeći globalni i regionalni instrumenti te postojeća međunarodna suradnja u globalnoj borbi protiv kiberkriminaliteta. Konkretno, države članice Europske unije u svojim međusobnim odnosima mogu nastaviti primjenjivati pravila Europske unije.

24. Konvencijom se predviđa odgovarajući mehanizam radi osiguranja njezine provedbe, koji sadržava završne odredbe, među ostalim o rješavanju sporova, potpisivanju, ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju i pristupanju, stupanju na snagu, izmjeni, suspenziji, otkazu i depozitaru te jezicima, koje su, ako je to moguće i primjereno, oblikovane u skladu s odredbama drugih relevantnih međunarodnih ili regionalnih konvencija, posebno u području organiziranog kriminala ili kiberkriminaliteta.

25. Mora biti moguće da Europska unija postane stranka Konvencije.

Općenito, postupak za pregovore jest sljedeći:

26. Komisija bi trebala nastojati osigurati usklađenost Konvencije s relevantnim zakonodavstvom i politikama Unije, kao i s obvezama Unije na temelju drugih relevantnih multilateralnih sporazuma.

27. Komisija bi u ime Unije trebala voditi pregovore o pitanjima koja su u njezinoj nadležnosti, u skladu s Ugovorima, i u vezi s kojima je Unija donijela pravila.

28. Pregovori, uključujući svaki krug pregovora, moraju se pripremiti dovoljno unaprijed. U tu svrhu Komisija obavješćuje Vijeće o predviđenom rasporedu i pitanjima o kojima treba pregovarati te što prije dostavlja relevantne informacije.

29. U skladu s načelom lojalne suradnje Komisija i države članice trebale bi blisko surađivati tijekom pregovaračkog procesa, među ostalim održavanjem redovitih kontakata sa stručnjacima i predstavnicima država članica u Beču i New Yorku.

30. Pregovaračkim sjednicama prethodi sastanak Radne skupine za pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima kako bi se utvrdila ključna pitanja, oblikovala mišljenja i pružile smjernice, uključujući, prema potrebi, formuliranje izjava i rezervi.

31. Komisija izvješćuje Radnu skupinu za pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima o ishodu pregovora nakon svake pregovaračke sjednice, među ostalim u pisanom obliku.

32. Komisija obavješćuje Vijeće i savjetuje se s Radnom skupinom za pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima o svim važnim pitanjima koja se pojave tijekom pregovora.